

VESTI IZ SLOVENIJE

BEGUNJSKA KAZNILNICA SPREMENJENA. — Pišejo, da bodo odpravili žensko kaznilnico v Begunjah na Gorenjskem. Spremenili jo bodo v nekako šolo in kasarno za narodno milico ali orožništvo. Če je ta vest resnična, bo stara grajska, ki je toliko let služila kot ženska kaznilnica dobila čisto drugačno prebivalstvo. Vse kaže, da sedanja narodna milica, ki služi samo komunizmu, le precej spada v kaznilnico.

NA IGU, tako pravi poročilo, se prebivalci izanskega gradu pridno množe. Ta grad je namreč postal po zadnji vojni kaznilnica. Poročilo pravi, da je sedaj teh grajskih prebivalcev že čez 600. Med njimi je tudi še marsi-

kak komunist, ki ni znal držati koraka s pravimi komunisti. Poročilo o teh grajskih pravi, da so zajeli vodo v vasi in jo napeljali v grad.

KOLIKO JE KOMUNISTOV V SLOVENIJI? — Komunistični kongres v Beogradu je marsikatero malo bolj pojasnil. Tudi glede števila pravih vpisanih komunistov. Poročilo pripoveduje, da je bilo med delegati 209 Slovencev. Na drugem mestu pa poročilo, da pride delegat na 200 članov komunistične stranke. Na tej podlagi vidimo, da je v Sloveniji nekaj več kot 40.000 vpisanih komunistov. To zneso ravno nekako 3% prebivalstva. Pa če vzamemo, da vsak komunist obvladuje še dva tra-

(Zaloga na 3. strani)

IZ RAZNIH NASELBIN

DENVER, Colo. — Tukaj je umrl Joseph Zajec, doma iz Dolškega pri Ljubljani. Pred več leti sta mu umrli žena in hčerka. Tukaj zapušta nečakinjo Rose Levnik in nečaka Franka Mihelčiča.

LA SALLE, Ill. — Do par dni nazaj smo imeli tukaj še hudo vročino. To je pa dobro za koruzo, ki zelo lepo kaže. Pikični fare sv. Roka se je dobro obnesel. Hvala vsem, ki so pomagali in se udeležili. — A. S., zastop.

FRANKLIN, Kans. — Dne 19. avg. je za rakom umrl Frank Debelak, star 71 let, doma iz Martinj vrha nad Skofjo Loko, v Ameriki od leta 1902. Zapušta ženo, tri otroke in štiri pastorki, vsi odrasli.

FLINT, Mich. — V tej naselbini je umrl Mathew Gustinčič, star 84 let, rojen v Kolovčah, Notranjsko. Tukaj zapušta dva sinova in dve hčeri.

"Svobodna Slovenija" je list naših ljudi v Argentini. Narodite ga pri upravi Victor Martinez, 50, Buenos Aires, Argentina.

Tri na dan

Iz Moskve je prišel ukaz tovarišem v Ameriko, da morajo za vsako ceno podpreti Henryja Wallace-a za izvolitev. Tega morda niti žosi Zakrajšek še ne ve. Pa tudi tega najbrže ne ve, da če bo Wallace izvoljen za predsednika Zed. držav, da bo on zadnji predsednik te dežele. Potem bo morda nastala "demokracija," kot v Rusiji in Jugoslaviji — komunistična diktatura.

Iz Jugoslavije poročajo, da nove poštne znamke, na katerih je Titova glava, ne drže dobro. Vzrok bo morda, ker ljudje pljujejo na znamko na napačno stran.

Kakor vse kaže, je začelo republikance skrbeti, ker tako zvani pristajši komunističnega kandidata Wallace trumoma odhajajo od njega. Več bi jih Truman izgubil. Včasih so računali, da bo dobil Wallace do 5.000.000 glasov. Zdaj se pa ne more dobiti stave niti za 1.500.000. Tovariši bodo žalostno pogoreli, kakor vselej in povsod.

Med Slovenci po svetu

Miramar — Argentina

Oglašamo se Vam tudi iz našega daljnega kraja s par vsticami. Vljudno Vas naprošamo, da nam začnete pošiljati Vaš časopis Ameriška Domovina, ki nam je ves čas begunstva stal ob strani in nas brani pred obtožbami tistih, ki bi morali sami biti sojeni. Edino Vaš list je prvi razumel naše atališče in pripovedoval svetu, da smo ljudje, ki ljubimo svojo domovino, ki smo jo morali žalostnih are zapustiti, da smo ljudje, ki ljubimo delo in mir, ki si ga moramo iskati v tujini, medtem ko domače vasi vpijejo po pridnih rokah. Upamo, da bo tudi v bodoče Vaš list prihajal redno k nam, zato Vas prosimo, da ga čim prej začnete pošiljati. Vse naročnike in prijatelje Ameriške domovine iskreno pozdravljajo: Jurij Žurga, Alojzij Turk, Anton Kranik, Franc Vitrih, Janez Znidaršev, Janko Znidaršič, Jože Škrbec, Anton Japelj, Alojzij Znidaršič, Alojzij Opeka.

Iz Argentine

Charcas, Arg. — Po dolgih letih našega begunskega življenja, smo vendar priromali v našo novo domovino Argentino. Imamo se dobro, hvala Bogu. Dela nam ne manjka, pa tudi zaslužiti se dobro. Edino to je, da nimamo časopisa, da bi človek vsak dan čital novice. Seveda, časopis imamo, toda izhaja samo dvakrat mesečno.

Ker sem pa po taboriščih čital vedno Ameriško Domovino, se mi je list tako priljubil, da mi je sedaj tu v Argentini bolj dolg čas po njem, kot po svojem domu. Zato prosim, da bi mi ga začeli pošiljati. Za plačilo mi sporočite, ali se plača potom čeka ali banke.

V upanju, da bom v najkrajšem času spet čital Ameriško Domovino, vas vse skupaj lepo pozdravim, kakor tudi ostale sorodne protikomunistične Slovence z vzklikom: Bog! Narod! Domovina!

Boris Kromar.

Buenos Aires, Arg. — Želim se naročiti na Ameriško Domovino. Pošljite mi jo čim prej. Sporočite mi, če lahko plačam v pesih ali samo v dolarjih. Lepo pozdravljam ter se vam že vnaprej zahvaljujem, Martin Radoš.

NOVI GROBOVI Vodja indijskih muslimanov umrl

Anton Prosen
V petek jutraj ob 8. uri je preminul v St. Luke's bolnišnici Anton Prosen v starosti 44 let, samec. Stanoval je na 3711 E. 77 St. Poleg zalujoče matere Jožef Gregorčič zapušta brate Rudolpha, Josepha in Johna ter sestro Mary poročeno Behek. Pogreb bo v torek jutraj ob 8. uri iz Louis Ferfolia pogrebnega zavoda v cerkev sv. Lovrenca, kjer bo pogrebna maša ob 8:30.

Albert Hočevar

V nedeljo jutraj je po težki operaciji preminul v Crile Veterana bolnišnici Albert Hočevar, star 31 let, stanujoč pri sestri Veri na 6422 Spilker Ave. Tukaj zapušta brata Luke in Josepha, sestre Mrs. Mary Fabian, Mrs. Ann Burdelick, Mrs. Josephine Miklaucic, Mrs. Albina Tolar, Mrs. Christine Miklaucic, Mrs. Vera Mramor, 13 nečakov in več sorodnikov. Oče Luke je umrl pred leti in mati Mary pred 10 meseci. Rojen je bil v Clevelandu. K vojakom je šel junija 1945 in bil odpuščen v marcu 1946. Dodeljen je bil k vojaški policiji "M. P." v Neaplju, Italija, kjer je prvi zbolel. Zaposlen je bil pri Steel Improvement tovarni. Pogreb bo v sredo jutraj ob 9:15 uri iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida ob 10. uri in nato na pokopališče Kalvarija.

Mrs. Marian Henikman
V soboto okrog 7. zvečer je bila smrtno ponesrečena v avtomobilski nezgodi Mrs. Marian Henikman, stara 64 let, stanujoča na 13706 Eaglesmere Ave. Nesreča se je pripetila na križišču Lucknow in 152. ceste. Resne poškodbe so dobili tudi drugi, ki so se vozili v teh avtomobilih. Mrs. Henikman je bila proglašena mrtva v Emergency bolnišnici.

Pokojna Mrs. Henikman, dekleško ime Paulin, rojena v vasi Rovte pri Logatcu, je prišla v Ameriko pred 47 leti. Bila je članica podružnice št. 10 SZZ in društva Srca Marijinega. Zapušta soproga Lojzeta, doma izpod Klanca pri Ribnici, hčeri Mrs. Marian Such in Mrs. Joan Pernus, sinove John Bayer, Frank Skufca, Vincent Farrel in Louis Henikman, 12 vnukov in pa brata Johna v starem kraju. Pogreb oskrbuje August F. Svetek. Šel bo iz zavoda na 478 E. 152 St. v sredo ob 8:45 dopoldne v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 in nato na pokopališče Kalvarijo.

Lillian Santry

V soboto jutraj je na svojem domu umrla Lillian Santry, stanujoča na 19570 Monterey Ave., Euclid, O. Zapušta je soproga Josepha, sinova Edward in William, sestre Mrs. Lucille Roller in Mrs. Gertrude Smith in tri brate, James, Leo in Raymond Robinson.

Pogreb bo v torek ob 9:15 iz zavoda August F. Svetek, na 478 E. 152. cesti, v cerkev sv. Križa, E. 200 St. in Lake Shore Blvd. ob 10. in pokopana bo na pokopališču Kalvarija.

Novi bankovci v Jugoslaviji

Begrad. — Uradna agencija jugoslovanske vlade objavlja, da bo Jugoslavija izdala nove 500 dinarske bankovce, stare pa istočasno potegnile iz prometa.

Vodja indijskih muslimanov umrl

Karachi, Pakistan. — Vodja Muslimanske Lige v Indiji, sedanji guverner države Pakistan in predsednik njene dominijonske vlade Mahomed Ali Jinnah je umrl nenadoma vsled oslabelosti srca. Smrt je prišla v težki uri za njegovo domovino. On se je bolan, proti nasvetu zdravnikov vrnil v glavno mesto, ker je dobil sporočilo, da čete sosednje indijske države korakajo v pokrajino Hyderabad, za katero se obe državi že dal časa prepirata. Ali Jinnah je bil največja osebnost indijskih muslimanov. Njegovi spretnosti in odločnosti se imajo indijski muslimani zahvaliti, da so dobili svojo svobodno državo, ko so se osvobodili angleške nadoblasti. Bil je v tem oziru velik nasprotnik Mahathma Gandija, ki je hotel, da bi ostala tudi po osvobojenju vsa Indija združena v eni državi, ki bi imela seveda precejšnjo indijsko večino.

PAPEŽ OB STOLETNICI MARKSISTIČNEGA MANIFESTA

Vatikan. — Papež je prvič javno nagovoril Nemce po vojni. Govoril je po radiju nemškimi katoličanom ob priliki svečanosti v Mainzu. Papežev govor je bil opomin in svarilo, da se bodo verjetno morali nemški katoličani zopet boriti do zadnje kaplje krvi proti novi najhujši nevarnosti krščanstva, ki je v komunizmu. "Vaša razrušena mesta in naselbine" je rekel papež, "so prepričevalno govoreča znamenja o posledicah nauka o nasilnem prevratu, ki je bil razglašen pred sto leti." S tem je papež meril na proglasitev programa Karla Marksa in Fridricha Engelsa, ki sta objavila svoj marksističen manifest v letu 1848. v Nemčiji. "V tem prošlem stoletju," je nadaljeval papež, je brezbožna državna oblast dvakrat zanetila svetovno vojno, ki se je vodila v škodo nemškega naroda. "Sestre kapucinskega reda, ki so se zbirale okoli Najsvetejšega v vednem češčenju in umrle v strašni noči bombardiranja mesta v minuli vojni v Vaši katedrali, so tako postale simbol lepega mesta Mainza in njegove zgodovine." Ob tej priliki je papež tudi odgovoril pozivu svetovnega kongresa protestantskih cerkva na združenje vseh krščanskih veroizpovedi. "Katoliška cerkev iskreno želi in neprestano moli za združenje. Jasno je, da so se mnogi oddvojili od prave Kristove cerkve brez svoje lastne krivde. Če katoliška cerkev ni postopljiva in ne more niti misliti na kak kompromis v vprašanih nauka Kristusovega in njegove Cerkve, je to samo zato, ker se zaveda, da je bila vedno skala in nepremakljiva branik resnice, vir vse milosti, ki izvira iz Kristusa."

SLOVENSKI IZJANCI SO SI REŠILI LE GOLO ŽIVLJENJE. POMAGAJMO JIM!

Štirje ameriški župani v Evropi

Cherbourg, Francija. — Štirje ameriški župani so prišli na svetovno konferenco mest v Hagu. To so župan Welch iz Grand Rapids, Mich., Thomas d'Allesandro iz Baltimore, Stanley W. Church iz New Rochelle, N. Y., in Clyde E. Fant iz Shreveport, La.

Komunistična demonstracija proti zapadnim silam v Berlinu

Berlin. — Za nedeljo so sklicali komunisti velik protestni shod proti zapadnim zaveznikom. Komunistična stranka je odredila, da mora vse na shod, tudi otroci. Tako se je prenesla berlinska kriza na ulice.

Macedonija vzrok spora

Belgrad. — Nadaljuje se v javnosti spor med bolgarskimi in jugoslovanskimi komunisti radi Macedonije. Borba, uradno glasilo jugoslovanskih komunistov, pravi, da je Macedonija ključ k rešitvi vprašanja balkanske zveze in tudi bistveno vprašanje v jugoslovansko-bolgarskih odnosih. Tito še vedno vstraja pri prvotnem načrtu, da je treba organizirati balkansko zvezo komunističnih republik, predsednik bolgarske vlade Dimitrov pa je od tega programa odstopil na pritisk Moskve.

Apel na svetovno javnost radi Berlina

Washington. — Najvišji ameriški in britanski uradniki so se sestali na posvet radi berlinske krize. Senator Vandenberg je imel dveurno posvetovanje s tajnikom Marshallom, ki je imel istotako dolgo konferenco s britanskim ambasadorjem Sir Oliver Franks-om. Konferencam sta prisostvovala tudi podtajnik Lovett in svetovalec Bohlen. Pričakujejo, da bosta Amerika in Velika Britanija predložili berlinsko stvar Zvezi narodov in apelirali na svetovno javnost, če bi se izkazalo, da sovjeti nočejo ničesar storiti za rešitev težkega berlinskega vprašanja.

New Orleans. — Vse mesto je razburjeno nad zločinom, ki sta izvršila dva gangsterja. Ustrelila sta enega policista in povzročila škodo na policijski opremi. Šefa detektivov. Mesto je obkoljeno s policijskim kordonom. Vse išče zločinca in njuno žrtev.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Darovi za bolnico. — Za težko bolno in vse pomoči potrebno Mrs. Raymond roj. Mahnič, smo prejeli v našem uradu zopet dodatne darove in sicer: po \$5 so darovali: Mrs. Frank Lupsina, 17402 So. Miles Rd., Frances Urbija, 6521 Schaefer Ave., Frances Hribar, Mrs. C. Jeglich iz Long Island, N. Y., Mrs. Mary Strancar je darovala \$4; po \$3 so darovali: Mrs. Frances Skulj, Preotie (Priatelj) družina, Madison, O.; po \$2: Mrs. Mary Lavar, Tončka Jevnik; neimenovana je darovala \$1.50; po \$1: Mrs. Alojzija Košmerl, neimenovana in neimenovana iz Milwaukee. — Iskrena zahvala vsem skupaj v imenu težko prizadete rojakinje.

Naj se zgodi za denar

Mrs. Mary Tomsick, 5211 Luther Ave. je dobila obvestilo od poštne urada v Clevelandu, da če se zgodi Mary Tomsick iz 1189 E. 17. St., se ji bo na pošti izplačal denar, ki ga je poslal Ivan Cucek iz Nove Suške pri Košani, Jugoslavija. Za dotično pošto obvestilo naj se zgodi Mrs. Mary Tomsick na 5211 Luther Ave.

Mr. Turek je boljši. — Mr. George Turek, 18201 Windward Ave., ki je bil zelo težko in nevarno bolan, se je nekoliko boljše počuti. Vsi želimo dobremu možu, da bi kmalu popolnoma okreval.

V bolnišnici

Poznani Andrej Tekauc iz 1023 E. 72. Place, se nahaja v Glenville bolnišnici, kjer se je moral podvreči težki operaciji. Nahaja se v sobi 101. Obiski so dovoljeni od 2 do 3 popoldne in 7 do 8 zvečer. Prijatelji ga lahko obiščejo. Želimo mu skorajšnjega okrevanja.

Dr. Kraljič operiran

Kanonik Dr. Kraljič je bil 9. septembra dopoldne operiran na levem očesu v Hannibal, Mo., Elizabeth's Hospital. To je vzrok, da ni pisal mnogim, ki so se ga spomnili. Hvaležen je vsem za vse izkazane prijaznosti in naklonjenosti. Želimo mu skorajšnjega okrevanja.

Obletnica

Za pokojnega Antona Gačnika bo v torek ob 7:15 jutraj sv. maša ob priliki 17 obletnice njegove smrti v cerkvi sv. Vida.

Obsojeni ker so metali jajca v Wallace-a

Mharlotte, N. C. — Trije udeleženci, ki so metali jajca na Henry Wallace-a, so bili kaznovani od sodišča po \$25 vsak. Ker so ugovarjali, jim je sodnik takole odgovoril: "Jaz tudi nasprotujem Wallace-u sto odstotno in če je mogoče, še več. Pa zato kljub temu pravim, da je bila neumna reč delati kaj takega in množica, ki je to storila, nam ni storila nobene usluge in ne povečala naše časti in dobrega imena."

Ponovni napadi na Tita

Budimpešta. — Madžarska vlada zelo ostro odgovarja na obdolžitve jugoslovanske vlade. Ponavlja trditev, da je Tito izdajalec pravega komunizma, da je začel protisovjetsko politiko in da podpira zapadne reakcionarje. Podobno noto je poslala Jugoslaviji tudi rumunska komunistična vlada.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Cleveland 2, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	SEPTEMBER	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

SUBSCRIPTION RATES
United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88 No. 179 Mon., Sept. 13, 1948

Poročilo iz Jugoslavije

Joseph G. Harrison, šef sredozemskega urada dnevnika Christian Science Monitor, po čigar poročilih smo posneli prvi članek o Jugoslaviji, je poslal iz Beograda še nekaj nadaljnjih poročil.

Današnja jugoslovanska gospodarska situacija, pravi Harrison je podobna sadni salati, ki jo je zmešal zanikrni kuhar: narezki pokvarjenega sadja so pomešani z narezki dobrega. Na eni strani pomanjkanje in revščina, za kateri je vsaj deloma odgovoren komunistični nacionalizacijski program, dočim se dela na drugi strani obdobja vredne poskuse obnove in razmaha narodnega gospodarstva v takšnem obsegu kakor malokje drugje na svetu.

Jugoslavija je danes najbolj popolno komunistizirana dežela izven Sovjetske Rusije v mejah svojih mest in industrijskih okrožij. V mestih je nacionaliziranih do 95 odstotkov vseh tovarov, delavnic in trgovin; to vključuje tudi obrtnike, male trgovce in kramarje. Edini primer privatnega podjetništva, ki ga je Harrison našel v Beogradu so bili trije postarani možaki s prenosljivimi kopalniškimi tehnikami; starci tehtajo mimoidoče pasante za 1 dinar osebo.

Druga je na deželi, kjer je samo dva odstotka zemlje nacionalizirane v državnih kmetijah pa še to so večinoma nekdanja madžarska in nemška veleposestva v Bački, Banatu in Sremu.

Dasi je možno, kakor trdijo nekateri opazovalci, da je malone splošno pomanjkanje živeža, oblačil in stanovanj deloma posledica prenegle nacionalizacije gospodarstva, je treba priznati, da izvirajo ta pomanjkanja v glavnem iz razmer, ki jih je ustvarila vojna, ki je Jugoslavijo morda hujše prizadela kot katerokoli drugo deželo razen Nemčije in Sov. unije. Živil primanjkuje, ker ni vlakov da bi jih prevažali; oblačil ni, ker so bile tekstilne tovarne razdejane; stanovanj primanjkuje, ker ni gradbenega materiala. V zvezi s slednjim je opaziti, da vlada gradi stanovanjske hiše dodela popolnoma iz cementa in peska in brez železnih opor in vezi. Kar se tiče oblačil, stane v Beogradu srajca slabe kvalitete, kakršna bi se prodala v Ameriki po dolarju, 163 dinarjev (\$3.25) s kuponi in 690 din. (\$13.80) brez kuponov. Vsi kuponi posameznika za celo leto (kar pokrije VSO obleko, spodnje perilo in posteljino) zadostujejo komaj za tri srajce.

Kar se tiče hrane, je enostavno ni dovolj za vse. Ljudje so lačni. To se jim vidi na obrazih, zlasti otrokom. Jugoslovansko prebivalstvo je danes razdeljeno v vrsto izdajanja živilskih nakaznic v dvesto razredov; tako da dobivajo nekatere kategorije več živil in druge manj; manj ko je kak sloj vreden v očeh vlade, manj dobi.

Cene živilom so v zadnjih letih narasle od 400 do 1.000 odstotkov, dočim so šle plače navzgor v istem času le pa 50 do 70 odstotkov. Neki jugoslovanski izvedenec je izjavil pred Harrisonom, da je današnji življenjski standard v Jugoslaviji najnižji v modernih časih. Samo na kmetih so se prehranjevalne razmere izboljšale izza vojne dobe.

Čeprav uradno upanje je mnogo oglaševana petletka, toda tudi o tej vladni propagandi ni več tako glasna kot poprej in vlada je bila prisiljena drastično revidirati navzdol celo vrsto postavk. Domači kritiki imenujejo petletko "ne toliko načrt kot pobožna želja in izjava o namelih." Vzlic temu pa noben poštenjak ne, bo zanikal, da so Jugoslavlani dosegli silne uspehe v delu za obnovo. Razlika med Beogradom v avgustu leta 1945, ko sem ga zadnjič videl, in danes je ogromna (piše Harrison). Koderkoli sem hodil, nisem nikjer našel nobenih sledov razvalin izza bombardiranj med vojno, medtem ko se vsepovsod gradi in obnavlja.

Vlada se tudi zelo trudi, da popolnoma odpravi nepismenost. Njen namen je, nepismenost popolnoma zatreti pred koncem leta 1951. V tem pogledu zaznamuje lepe uspehe; tako se je na primer v letih 1945-47 naučilo čitati in pisati 800 tisoč odraslih nepismenih oseb (te številke se nedvomno nanašajo v prvi vrsti na Srbijo, Bosno in Hercegovino, Črno goro, Makedonijo in deloma Hrvaško, kajti v Sloveniji že pred vojno nespisemenosti skoro nismo poznali; Dalje je vrdo omeniti, da je novi režim postavil jugoslovansko ženo na isto pravno stopnjo kot moža in med drugim rešil 250.000 muslimank okov starodavnih tradicij, med katere je vključeno zastiranje obraza. Novi režim jim daje vzpodbudo, da tem navadam obrnejo hrbet ter se prosto udeležujejo povsod v narodnem življenju.

Eden najbolj spornih predmetov v novi Jugoslaviji je raba mladine v uarnih četah. Ko se je moj vlak ustavil v Zagrebu (piše H.), sem videl pred kolodvorom dolge vrste mladev in mladenk, ki so čakali, da pridejo na vrsto za umivanje. Ko sem zvečer izstopil v Beogradu, sem spet naletel na dolgo vrsto teh uarnikov, ki so bili na potu kdo ve kam. V Beogradu skoroda ne mine ura, da ne bi človek srečal katero teh mladinskih brigad na pohodu. Navadno pojo kako pesem, toda edina beseda, ki jo razumem, je "Tito." Ti mlad-

Zgornji prizor je bil posnet 25. julija zvečer v šolski dvorani Matere božje v Waukeganu, Ill. Pomožni župnik Rev. Cepon se je poslovil, ker je bil prestavljen v Chicago. Na sliki so, od leve proti desni, Rev. Cyril Shircl, O. F. M., iz Lemon-ta; Rev. M. Cepon; Joseph J. Nemanich, stolovratelj; Andrew Ogrin, ki je poklonil darilo, in Paul Suhadolnik, predsednik odbora boy scoutov. Nadalje je Rev. Zink od cerkve sv. Jožefa v Waukeganu zastopal duhovnike iz Waukegana in No. Chicago, Dr. Kirk je zastopal boy scouta, pa tudi Lake County in T. B. bolnišnici sta poslali svoje zastopnike. Navzočih je bilo 600 ljudi. Mrs. James Kirn in njen od-bor so pripravile fino večerjo.

—Dne 25. julija smo hvaležni farani cerkve Matere božje priredili poslovilni večer v čast našemu domačinu Rev. M. J. Ceponu o priliki njegovega odhoda iz naše župnije. Prestavljen je na nemško župnijo sv. Benedikta v Chicagu, 2215 Irving Park Road. Med nami je bil zelo priljubljen. Na poslovilni večer je bila šolska dvorana napolnjena do zadnjega

kotička; čez 600 ljudi je prišlo, da izkaže hvaležnost neumornemu in uspešnemu duhovnemu pomočniku.

Nerad je prijazen gospod odhajal iz svojega rojstnega kraja, kjer je prebil vsa mladostna leta. Tu se je šolal, tu je delal, tu je preživel najlepši del svojega življenja. Je sin Ceponove družine iz 1115 Park Ave., North Chicago, ene tujak-

šnjih prvih družin, ki je tudi že mnogo žrtvovala za našo župnijo.

Pri odhodnici je bil lep slovenski program s petjem. Stolovratelj je bil Mr. Nemanich, slovenske žene in dekleta pa so servirale prav okusno večerjo.

Rev. Cepona pa spremljajo naše dobre želje povsod. — Mrs. Jennie Keber.

V slovo mladeniču

Cleveland, Ohio. — Naj bodo te vrstice napisane v slovo dobremu mladeniču in v počastitev in v sožalje njegovim dragim. V četrtek zjutraj 2. septembra ob tretji uri je za vedno zatisnil oči dolgoletni trpin, blagi mladenič Joseph Hegler star 34 let. Preko praznikov je ležalo na mrtvaškem odru njegovo truplo in številni njegovi in njegovih staršev prijatelji, ki so poznali izredno težko življenjsko pot ranjkega, so imeli priliko, da so ga počastili. Na delavski praznik dne 6. septembra so ga pokopali v družinsko grobnico na Kalvariji.

Pokojni in vsa družina so s tem dotrpeli dolgo in težko trpljenje. Ko je bil dečko komaj 18 mesecev star, mu je odrenela leva roka. Ko se je nekoga jutra zbudil v zibelki, je roka bila negibna in neuporabna. Taka je ostala vse življenje. Sicer pa je bil fant zdrav in bister. Bog mu je dal dobro srce in jasno spoznanje. Zgodaj je kazal veliko zanimanje za razna tehnično obrtna dela. Dasi je imel samo eno rabno roko, je pri tem delu ostal. Skupno z bratom Johnom sta imela popravljalnico, kjer sta delala po načinu, ki ga je pokojni izumil in iznašel. Imela sta namreč popravljalnico "klačev" za avtomobile, kjer sta stare "klačee" predelala, da

so bili zopet kot novi.

Toda zavratna bolezenska kli- ca ni pustila, da bi dobri človek užival sadove svoje pridnosti in bistroumnosti. Zgrabil je notranjost telesa nova, še hujša, neozdravljiva nadloga — rak. Zdravniki so kar povedali, da je slučaj neozdravljiv. Pokojni je ostal junak pred tem strašnim udarcem. Vdano je sprejel in nosil svojo usodo, ni godrnjal, ne tožil, le pazil je, da ne bi bil svojim dragim v preveliko nadlogo. Čakal je vdano, da ga reši angel miru. Rev. Francis Baraga in Rev. Vic Tome sta mu v boleznih, bodi svetovalec in učitelj. Bodi njemu večni blagor v miru bo- žjem, družini pa blagoslov njegovega zaslužnega trpljenja. — Prijatelj družine.

Novi kanadčani

Toronto, Canada. — Že davno bi se bili morali oglasiti tudi mi, saj smo tukaj v Kanadi že od 11. avgusta 1948; na delu pa smo od 14. avgusta 1948. Ker pa nismo imeli denarja, da bi si naročili "Ameriško Domovino" smo čakali do sedaj, ko se bliža tisti dan, ko bomo tudi mi prešli prvo plačo, katero težko pričakujemo, ker smo popolnoma suhi. Hvala Bogu, včasih prileti kako pismo od znan- cev ali prijateljev ali sorodnikov pa se zraven še kak dolar prismeji. V nedeljo pa smo dobili obisk in prejeli tudi štiri

ci in mladenke žive trdo in spartansko življenje, ki pa ima morda tudi svoje prednosti. Vsekakor jim je treba priznati, da se junaško prizadevajo in da je bilo nemalo tega, kar je bilo v Jugoslaviji doslej zgrajenega in obnovljenega, sad njihovega trdega dela.

Neki diplomat, čigar napovedi o razvoju v Jugoslaviji so se doslej izkazale za izredno točne, napoveduje razvoj bo- jevitega komunističnega nacionalizma, približno sličnega sovjetskemu nacionalizmu. Po njegovem mnenju se je boj med Titom in Kominformom šele začel. Preden bo končan, utegnejo pasti Titove časnikarske bombe tudi na Kremlin in Stalina. Omenjeni diplomat smatra flasko Kominforme za najtežji diplomatski poraz Sovj. Rusije izza zaključka druge svetovne vojne. Zato Kremlin ne bo zlepa ponudil Titu roke v spravo — vsaj ne brez hudega boja. Kar se Tita sama- mega tiče je pa gotovo, da si ničesar bolj ne želi kot sprave s Stalinom, toda pod svojimi lastnimi pogoji. Glavni pogoj je nevmešavanje v jugoslovanske zadeve. Tito je postal nacionalkomunist.

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Našemu je nekaj stopilo v glavo oni večer, da se je stegnil po klopi v kuhinji, si prižgal tisto večno cigareto, puhniti dim po kuhinji, kot bi se pripeljal šnelcug po našem jardu, potem je pa zadovoljno spregovoril: "Micka, kaj bi rekla, če bi šla v soboto malo ven?"

Križana gora, tako sem se prestrašila teh besed, ki jih nisem najmanj pričakovala, da sem jo omivala, da mi ni padla iz rok. Vsa v skrbeh sem ga pogledala, če je ta pravi, ako ga ni morda ta vročina česnila v glavo. Veste, takih besed v naši hiši nismo vajeni slišati. Vedno tako pride, da ni nikoli tistega časa (tako namreč pravi on), da bi kam šli v soboto večer. Večkrat sem že rekla, da bi enkrat eno povedala, pa zelo odločno, da tako ne bo šlo. Pa ker sem krotka in potrpežljiva, sem samo voljno čakala, kdaj se bo naš sam spomnil, da bi me malo popeljal na špencir, ali kam drugam, da bi malo videla, kaj ljudje počnejo, kadar nič ne delajo. Saj menda ne bo rekla: "Micka, pa kakšno delo vzemi s seboj, da ti ne bo dolgčas, ko bova sedela tam v kakem tišem kotičku in pila lemonado." To se pravi, če bo komu pil lemonado, jaz je že ne bom, če kaj vem!

Na, zdaj se pa oglašaj ta ne-beška trobenta tako nepričakovano in zaploza: "Micka, če češ, pa bova šla en malo ven." Njegova sreča je bila, da sem imela mokre roke, ker drugače bi mu padla okrog vratu in ga kušnila na oba kraja, da bi se slišalo prav tje doli do Faj-farjevih. Tako sem pa kar tam

kaj še vse. Prišli smo do zaključka, da če se bomo mi od teh ljudi učili jezika nas ne bo razumel ne Bog ne vrag.

Peremo si sami, vsako soboto delamo samo do polne; popoldne je pa umivanje in pranje. Da bi le videli, kako je naš "Camp 230" lepo okrašen vsako soboto in kako vse dela. Samo posuši se nam bolj črno, k čemer nam precej pomaga nam nasprotna stavba — kurilnica. Likamo pa takole: v soboto vzamemo obleko iz kovčeka, jo obesimo na obešalnik pa zmocimo in tako smo pripravljene za nedeljo. Cerkev imamo samo 15 minut daleč. Le to se nam težko vidi, ko mežnar med vrati stoji pa kroknj v roki drži. A mi pa kar tiho mimo njega, ker smo suhi. Saj mi bi mi radi dali, a če ni, še vo- jaska ne vzame. Upamo, da mežnar ne misli kaj slabega o nas, posebno še, ko vidi, da smo že precej v letih, saj jih imamo skupaj že čez "tri-sto". Neka- teri že gole glave, drugi pa be- le oziroma sive. Kot včasih kake učenjaki, no mi smo pa le trpini. Saj naše misli so vedno le doma pri naših družinah. To je naše največje trpljenje.

Upamo, da smo vam za enkrat že malo opisali naše živ- ljenje, če se bomo pa še kaj spomnili, vam bomo pa še po- ročali. Se enkrat se zahvalimo vsem našim dobrotnikom, obe- nem jim pa pošiljamo tople po- zdrave, senako tudi vsem našim sorodnikom, prijateljem in znancem ter vsem Slovencem in čitateljem Ameriške Domovine.

Slovenci iz "Camp 230" Ontario, Canada.

stala in ga gledala. Bala sem se ziniti, da ga ne bi kaj zmo- tila v njegovih nadah, ki je včasih tako na tanko nasajen, da ni prav, če mu rečem tako, pa mu zopet ni prav, če mu re- čem drugače. On se je pa ta- ko sladko smejal, da me je kar pri mojem drobnem srčku požgečalo, ki je tako dober. No, ja, saj se lahko, saj sem mu postavila na mizo tako ve- čerjo, da je kar stokal, ko bi rad še zajemal, pa ni mogel več. Štirikrat si je naložil ti- stega dobrega segedinskega gu- laža, ki ga znam zares tako do- brega napraviti, da nikoli tega. Sem ga že pogruntala, našega. Kadar bi kaj rada od njega, mu skuham tako večerjo in on je voljan kot zrela banana. Ne more biti drugače, prav večerja ga je navdušila in mu dala ti- sto pripravno misel v glavo, da se je spozabil in velikoduš- no ponudil, da me bo kam pe- ljal v soboto večer. Kaj vem, saj se je morda že kesal, da je tako zinil. Zdaj moram gleda- ti, sem si mislila, da ga obdr- žim pri besedi. Samo malo naj oklevam, pa bo rekel: "No, ja, če pa ne maraš iti, bova pa do- ma, sili ti te pa zares ne bom." Samo majčkino naj se pomiš- ljam, pa bo šel sobotni večer po zavrtih. Zdaj ne kaže po- mišljati s kakšnim takim izgo- vorom, kot: kam bom šla, ko pa nimam nobene pravdanske cape, da bi jo dela nase. . . ali: pa v tem klobuku naj grem, ki ima vsaka farmarca lepšega? Naka, magari če bom drobila bosa zraven njega, bom šla! Ne, ne, take prilike pa ne bom pustila iz rok, pa če ne vem, kaj!

Zberem torej vse svoje pri- vlačne sile, ki jih ima vsaka ženska pripravljene za take prilike. Saj jih tudi mora i- meti, če hoče kaj doseči na tem svetu, kaj ne, deklič. Dvoje vrst municije mora imeti vsaka ženska, če se hoče prebiti sko- zi to težko življenje: solze in pa nasmeh. Ena ali druga ta- ka bomba mora ganiti vsakega dedca, pa če je zlomek še tako trd.

Ne verjamem, da bi se bila še kdaj poprej tako ljubeznivo nasmehnila, kot sem se takrat. Pa zapeljivo sem ga pogledala, da se mu je morala čista stvar, ki jo imajo moški namesto sr- ca, zmeščati kot kuhana repa. Počasi sem mu objubila, sko- ro tako kot tistikrat, ko me je pretental, da sem izgovorila ti- sto besedo, ki me je obesila nanj. Dihnila sem iz sebe, am- pak sem dobro pazila, da ne bi preveč potihlo povedala: "I, bo- va pa šla, ki si tako dober, da me boš vendar enkrat peljal malo ven. Kam bova pa šla?" Vidite, prišla sem ga tako, da se mi ni mogel več izmuzniti, ko sem ga pohvalila, "kako da je dober."

"Eh, bova že kam šla," je po- trdil on. Za spoznanje, se mi je zdelo, je že uvidel, da se je prenačil.

"To glej," mi je še omenil, "da boš opravljena ob pravem času, da te ne bom čakal celo večnost."

"Me ne bo treba čakati," sem mu objubila, "samo če se boš ti skidal ob pravem času s ti- stega svojega vrta, kjer si ku- han in pečen."

Vidite, s tem se mu nisem nič zamerila, ker mu zelo do- bro deno, če ga kdo pohvali, da tako lepo urejuje naš vrtiček. O, jaz že vem, kakšni so moš- ki! Vedno je treba gladiti le- po po dlaki, nikoli nazaj.

No in prišla je tista sobota, ko me je naš peljal ven. Pre- srečna sem bila ves dan in ti- sto uro s stene, ki je tekla ta- ko počasi, bi bila najraje sne- la in jo zadržala skozi okno, šklemfo staro! Boste videli, deklič, kako sva se pripravla- la tisti večer. Taki imam po- vedati, da ne morem vsega da- nes končati. Šla sva res, am- pak kakšno pripravljanje je bi- lo to, vam rečem!

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in izanaki revoluciji leta 1848

"In pa graščinske kobilice, tiste zelene, ki hočejo vse požreti in pobrati po naših grunatih," je znil Malnarček.

"Vse moramo prerediti, kar se suče okrog graščine," je goled nadalje Maček. "Nič ne delajo, pa se rede, da kar lezejo narazen. Le glejte jih! In hiše smo jim zidali. Kmet je trpel in njegova živina je trpela, ko je vlačila skupaj kamenje in les. In čigavo je sedaj to? Graščak pravi, da je njegovo. Jaz pa pravim: vse je naše! Mi smo delali, naše je. Nihče nam ni plačal, še 'božjega lona' nam ni nihče privoščil. Ali ni tako?"

"Tako je!" se jih je oglašilo več.

"Vse je tako, kakor ti praviš," je povzel zopet Krivanoga. "Kmet je delal, graščak je spravljaj."

"Pa urbar je pisal, urbar!" je viknil Ahlik. "V urbarju je vse na levo, da je graščaku na pravo. Urbar moramo popraviti."

"Pa tudi urbar dol, ne samo desetina in tlaka! Nič več ne bodo pisali vanj. Nobene nove kričice več!" je viknil Tone, da so morali vsi umolkneti. "Sam presvitli cesar se je spuntal graščakom in potegnil s kmetom, mi naj pa roke križem držimo in gospodi še na novo tlako hodimo? Kdo je tako neumen, da bi šel še enkrat na tlako, na novo tlako pri narodni straži? Cesar nam je dal svobodo in prostost. Graščaki lu tisti, ki z njimi drže, hočejo pa kmeta pritisniti na novo tlako!"

"Le poslušajte!" je vzkliknil vmes Malnarček.

"Narodno stražo hočejo vpekljati, da bi jim varovala, kar so si skozi veke po krivici nagrabili. Tlaka! Tlaka graščaku in gospodu! Tudi ta tlaka bo prišla v urbar. Kdor se pojde vpisat k narodni straži, pride v urbar in bo na veke gosposki tlačan, nihče ga ne bo mogel rešiti. Cesarska povelje velja le za staro tlako. Sedaj veste!"

Tako je rasel Krivanoga in gledal, kako so učinkovale njegove besede. Ko je umolknil, je pa odmevalo:

"Jaz že ne grem k narodni straži! Nihče ne pojde. Nihče se ne sme vpisati. Nobene tlake več!"

Matjaz iz Loke se pa vendar ni mogel premagati in je spenil:

"Jaz sem pa drugače slišal." "Ti vse narobe slišiš! Ti bi rad vse zmešal!" je zagrmelo okrog njega.

"Meni ga dajte v roke, tiste-ga podrepanika, graščinskega, tisto zješče z Maha," je zavpil Maček in se zagnal proti Matjazju, ves srdit in z iztegnjenimi rokami.

Tepež bi bil nastal in slabo bi se bilo godilo Matjazju, ako bi se ne bil umeknil in zbežal. Ko se je bilo vznemirjenje poglobilo in si je bil Tone popravil grlo, je vprašal:

"Kdo pojde k narodni straži, graščaka varovat in gospoda? Kdo pojde na tlako?"

Trenutno se ni nihče oglašil, a potem je iz kota zagrmelo: "Bučo stolčemo vsakemu, ki bi šel na tlako k narodni straži!"

Malnarček je tako znil in vsem je vzel besedo z jezika, da je odmevalo po hiši, veži in pred hišo:

"Po buči vsakega, ki bi se vpisal! Vse dol! Vsa tlaka je preči!"

"Ne bo nas drla graščina več!" je dostavil Krivanoga. "Niks Gelt naj v Ljubljani komandira! Narodna straža naj po Ljubljani špncira! Pri nas je vse dol. Kmet je sedaj sam svoj gospod. Vivat! Živio!"

Vse je zatulilo okrog njega, da se je tresla hiša in se je razlegnilo po vasi in je val veselja pljusnil do zadnje hiše na Studencu.

"Urbar! Tone! Na urbar si pozabil. Kmetje, urbar! To je poglavitno! Ta vam dela krivice," je Ahlik jeknil poln skrbi, ko se je bilo grmenje že nekoliko poglobilo. "Urbar je treba dobiti v roke. Urbar mora kmet popraviti tako, da bo tudi za kmeta prav."

Ahlik se je bil zagrizel v mišle, dobiti v roke urbar.

"Tudi urbar bo naš! Vse mora biti prav! Tudi urbar moramo popraviti. Ponj pojdemo in dobili ga bomo, četudi ga skrijejo vragu v čreva!"

Tako je potolažil Tone Ahlika in njegovega podjetne besede so povzročile nov vihar navdušenja, ki se je bliskovito širil od "Zlate kočmajke" na vse strani.

"Udri, Cecman!"

SEDMO POGLAVJE

Grofova kočija v jarku

Svoboda je dihlila preko dežel in prostost je zaigrala poskočni ples povsod, koder so začutili ljudje, da so odnehale vezi.

"Vse dol! Ni tlake! Ni desetine! Kmet, koga se pa bojiš? Juhuhuh!"

"Udri, Cecman! Udri!"

"Kmet, pokonci!"

V gostilnah je šumelo kakor v panju pred rojenjem in pred gostilnami so čakale gručice moških, mladih in starih, ki so postajale čimdalje večje in glasnejše. Tudi ženske niso mogle premagati radovednosti in in so prišle zraven.

Večina ljudi, ki so bili prvi maši, zlasti moški, je ifak ostalo na Studencu, in ko so prihajali k drugi maši, so ostali še tisti, tako da so bile vasi pod Krimom in v gorah skoraj prazne.

Pri fari pa je bilo polno življenja in vrvenja. Neka omotica je bila navdala ljudi, omotica, ki ni izvirala od pijače, dasi so si ga nekateri precej privoščili. Ljudje so občutili kar potrebo po razgrajanju in razburjanju, hotelo se jim je rogoviljenja in prerakanja. Kdor je govoril, je kričal in grozil na vse strani in mahal z rokami okrog sebe.

"Vse dol!" je bil navaden sklep govorov in na vseh straneh je tudi odmevalo: "Vse dol!"

1948	SEPT.	1948
So	Mo	Di
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

SEPTEMBER

26.—Piknik fare Presv. Srca Jezusovega, Barberon, O. na prijazni Tomšičevi farmi, cesta 619.

OKTOBER

10.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave.

16.—Društvo Sv. Kristine št. 219 KSKJ ima svojo plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

16.—Podružnica št. 3 SMZ praznuje desetletnico svojega obstanka v Slovenskem domu na Holmes Ave.

17.—Podružnica št. 25 SZZ obhaja 20 letnico obstanka z letno igro v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

17.—Jesenski koncert društva Zvon v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

24.—American Legion's letni "Clambake" v svoji dvorani (Knausovi) na E. 62 St. in St. Clair Ave. Pričetek ob 5 popoldne.

1949

FEBRUAR

5.—Plesna veselica dr. Franca Prešeren št. 17 SDZ v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

VESTI

(Nadaljevanje s 1. strani.)

pasta komunistična sopotnika, to še vedno ne zneso čez 10% prebivalstva. Ta peščica tedaj tlačil narod k tlom in ga zaslužuje. Res so to aglini ljudje in izveščani v propagandi in v vseh komunističnih agitacijskih trikih, in še v vseh lažeh po vrhu, vendar bi ta peščica v popolni svobodi nič ne pomenila. Ker bi komuniste v svobodi prva sap odnesla, zato ne marajo svobode. (In naši "svobodomiselci" po ameriških "naprednih" listih jim dajejo prav, da ne puste svobode! Op. uredništva).

VEST O INZENIRJU GUS.

TINCICU. — Eden starejših slovenskih komunistov je bil inž. Gustinčič. Ta je živel dalj časa v Rusiji in se tam izveščal v vseh umetnostih komunizma. Ko je prišla nova Jugoslavija se seveda ni branil buržjuškega življenja in je zasedel stanovanje begunca inženirja Beveca. Pa je prišlo sedaj do spora med Titom in Stalinom. Titovcem se je zdel stari španski borec proti Francu preveč ruski. Poročilo pravi, "da se je moral preseliti v središče mesta," to se pravi v ljubljansko sodno palačo, ki ima v svojih zaporih sicer vedno dovolj reakcionarjev, kjer pa se le še

THE SHAWL FOR FALL—Making fashion news, Legroux presented a collection of hat and shawl ensembles at her winter millinery show in New York. This gamine-ish outfit is made of Oxford-gray jersey, trimmed with woolen fringe. The shawl ties in a long loop.

dobi prostor tudi za take Stalinsove prijatelje, ki se zde Titu neprijetni.

"MATJAZEVO GLAS." — Pisali smo že o lističu, ki izhaja podtalno pod gornjim naslovom in izprauje komunistom vest. Matjazevci skrbijo, da ga dobi vedno po pošti tudi Tito. Pri komur bi Oznala dobila ta listič, gre seveda za nekaj let preklopavati zemljo ali kamne toč. Meseca Julija je list zopet izšel. Sedaj z večjim veseljem, ker more kazati na spor med Titom in Stalinom in lahko omedaljenemu maršalu že naprej pove njegovo usodo. Mož, ki je toliko matjazevcev poslal v krtovo deželo, bo kmalu šel za njimi po volji Stalinovi ali pa se bo pridružil izdajalcem in beguncem ter ga dobe ameriški rdeči za vrat.

OBSODBA V PTUJU. — Omenili smo že v našem listu, da sta bila v Ptuj na štajerskem dva na smrt obsojena. Sedaj moremo postreči z imeni. Bila sta to Polanc Franc s Trnovskega vrha in Kuhar Janez iz Sovjaka v ptujskem okraju. Korent Ivana iz Čermelj, Erhatič Franc iz Zagorcev ter Polanc Katarina s Trnovskega vrha pa so obsojeni na 20 let ječe. Pet drugih je obsojenih na ječo od 5 do 12 let. Obtoženi so, da so sodelovali pri napadu na nekega komunističnega funkcionarja. V razpravi so napadali tudi kaplana Stanka Lorberja od sv. Urbana čes, da je dajal v spovednici zaslobo obtožencem. Kako se da to napraviti v spovednici, menda sodniki sami niso vedeli in kaplana niso obsodili. Vsaj v komunističnih poročilih ga ni med obsojenimi.

Ob teh neprestanih sodbah in obsodbah se mora menda tudi pameten komunist vprašati, kje je tisto "ljudstvo," ki drži s komunistom.

OBSOJENI KMETJE SABOTERJI. — Kako je kmečko prebivalstvo proti režimu, kažejo poročila v komunističnih listih vsaki dan. Kmet ve in čuti, da zanj in komunizmu ni življenja in ne svobode. Zato se upira vsem uredbam krivičnega režima, ki ogroža njegovo življenje. Naj tudi komunistični pravki sedaj pravijo, da ne bodo zasegli kmetove zemlje, vendar dejstva kažejo, da kmet ni več pravi lastnik svoje zemlje. Vsako tele in vsakega prešiča ogledujejo komunistični biriči; vsako ped zemlje merijo, koliko se more nanko posejati in koliko od tega mora kmet oddati po določenih cenah osvovljenim komunističnim mogotcem. Če kdaj kdo teh krivičnih zakonov ne drži dobesedno, ga preganjajo s težkimi kaznimi.

Tako imamo v "Lj. pr." 24. julija poročilo, kako so bili kaznovani štirje kmetje iz okoliš krajevnega ljudskega odbora Maroš pri Celju. Njih greh je, da niso naznanili vse zemlje, ki so jo posejali. Eden je utajil tudi eno telico. Kazni so bile po 10.000 dinarjev in 15.000 dinarjev. Kje naj jih kmetje vzamejo! To se imenuje potem "ljudska" oblast!

V LJUBLJANSKI OKOLICI so še z večjo silo udarili po kmetih, ki so oblasti utajili kak kosček zemlje in ga posejali brez vednosti "ljudske" oblasti. Tako je bil obsojen Franc Primar iz Zaloga 16, ker ni prijavil 50 arov posejane zemlje (to je ena osmina ameriškega akra!). Dobil je 14 mesecev zopora in plačati mora kazen 70.000 dinarjev. Albin Plevnik iz Sp. Kaslja 8 ni prijavil 20 arov (torej dvajsetinke ameriškega akra!). Obsojen je na 80.000 dinarjev kazni. Podobna je z drugimi: Blaž Snoj iz Spodnjega Kaslja je dobil 12 mesecev in 60.000 din; Ivan Černe iz Spod. Kaslja 80.000 din; Lojze Černak iz Zg. Zadobrove 18 mesecev; Anton Pakj iz St. Vida 20 mesecev; Ivan Kopač iz Dravlj 90.000 din; Janez Samotorčan z Vrhovcev 12 mesecev; Franc Svetek iz Slap 16 mesecev; Antonija Magister iz Trate pri St. Vidu 70.000 din.

Na ta način si bodo komunisti gotovo pridobili kmete. In veselje do dela bo tudi gotovo rastle.

Sovjetski-ruski zgodovinski pouk

Zgodovinski pouk je bil v sovjetski Rusiji 15 let prepovedan. Pred desetimi leti so ga uvedli zopet v šolo, ko sta dobila moskovski patriarhat in pravoslavna cerkev večje priznanje.

Zanimivo je kaj učne knjige predpisujejo ruskim otrokom za pouk v smislu in smotru zgodovine. Te učbenike je izdal "Zgodovinski zavod akademije znanosti Sovjetske Unije," potrdil "Ljudski komisariat" in založila "Državna založba." Prilagodene so splošnemu materialističnemu zgodovinskemu pojmovanju, kakor ga uči komunistična doktrina.

Svetovna zgodovina se deli v pet dob: prvotnega stanja, suženjstva, podložništva, kapitalizma in socializma. Za stari vek velja za dobo suženjstva; srednji vek za dobo podložništva; novi vek za dobo kapitalizma in najnovejši vek za dobo socializma.

Slednji se prične z rusko oktoberko revolucijo, ko "proletariat ustvari nov vladni način—diktaturo proletariata." Zadnji cilj vse človeške zgodovine je naznačen v besedah komunističnega proglaša leta 1848. V tem komunističnem proglašu je povedano, da proletarci nimajo domovine. Razumljivo je, da kapitalistične države niso nikak domovina za proletarce. A sedaj imajo proletarci vsega sveta domovino—Ud.SSR. Delavski razred Ud.SSR. se bojuje za stvar proletarcev in stiskanih delavskih množic s tem, da ustvarja komunistično družbo in se poslužuje vsakega sredstva za zaščito svoje socialistične domovine.

Za tolmačenje so meročajni "štirje evengalisti": Marka, Engels, Lenin in Stalin. Temelj te zgodovinske razlage je—dosleden materializem. Učbenik "Nova zgodovina" uči: "Največji pomen so imela Darwinova odkritja. Darwin je dokazal, do so se živalske vrste na zemlji razvile iz najpriprostejših staničnih organizmov v sestavljene in da so bili oddaljeni predniki ljudi—živali. Prevrnil je stare predstave in uničil utvaro, da je živalski in rastlinski svet ustvaril "Bog" in da je isti nespremenljiv. Darwin je zelo dobro predvidel, da se bodo reakcionarji oborožili in šli proti njemu v boj."

Končno omenja "Učbenik" za 12 do 16 letne: "Že prvi uspehi Darwinove teorije so kazali svoj veliki pomen v boju s tedaj vladajočim svetovnim naziranjem. Darwinova teorija in tudi druga naravoslovna odkritja sa prizadejali veri zelo močan udarec. Zato so se oborožili duhovniki vsega sveta, njim na čelu rimski papež za boj proti novim teorijam. Toda ti "popi" ne morajo

osporovati znanstvenih odkritij."

To so učbeniki iz leta 1944-45 in ne iz preteklega stoletja, ko sta se Darwin in Haeckel trudila, da bi kot napredna ateista ovrgla "teorijo o stvarstvu" in dokazala, da je človek razvil iz protozoon ali pražival. Toda to stališče je zastarelo. Te teorije so resni učenjaki naravoslovci že koncem prejšnjega stoletja zavrgli in danes resna naravoslovna znanost pravi o njih:

"Po ugotovitvah današnjega nauka niso Darwinovi nazori o umetni plemenski gojitvi več na noben način meročajni.

Ameriška in evropska označba mer

Pri čevljih je razlika v označbi mere za približnih 32½ do 33 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali ženskih čevljih. Na primer: če vam sorodnik piše, da potrebuje čevlje št. 39 je to ameriške mere 6½; št. 40 je 7, št. 41 je 8, 42 je 9, 43 je 10, 44 je 11. Ženski čevlji so navadno manjši kot gornje mere. Tako bi na primer št. 38 bila ameriške mere 6, 37 bi bila 5 in 36 pa 4.

Pri ženskih oblekah pa je razlika v označbi mere vedno za 8 točk. Na primer, če vam sorodnik piše, da nosi obleko št. 40, je to ameriške mere 32, št. 42 je ameriške mere 34, 44 je 36, 46 je 38, 48 je 40, 50 je 42 in 52 je 44.

Isto je pri meri za deklice. Evropska št. 38 je ameriška 12, 40 je 14, 42 je 16, 44 je 18, in 46 je 20.

Pri moških oblekah pa začnemo mere v Evropi s št. 42, kar je enako ameriški meri 33, št. 44 je ameriška 34, 46 je 36, 48 je 38, 50 je 39, 52 je 41, 54 je 43 in 56 je 44.

Pri moških srajcah pa je razlika v označbi sledeča: št. 35 pomeni ameriško mero 13½, 36 je 14, 37 je 14½, 38 je 15, 39 je 15½, 40 je 16, 41 je 16½, 42 je 17, 43 je 17½, 44 je 18, 45 je 18½, 46 je 19, 47 je 19½, 48 je 20, 49 je 20½, 50 je 21, 51 je 21½, 52 je 22, 53 je 22½, 54 je 23, 55 je 23½, 56 je 24, 57 je 24½, 58 je 25, 59 je 25½, 60 je 26, 61 je 26½, 62 je 27, 63 je 27½, 64 je 28, 65 je 28½, 66 je 29, 67 je 29½, 68 je 30, 69 je 30½, 70 je 31, 71 je 31½, 72 je 32, 73 je 32½, 74 je 33, 75 je 33½, 76 je 34, 77 je 34½, 78 je 35, 79 je 35½, 80 je 36, 81 je 36½, 82 je 37, 83 je 37½, 84 je 38, 85 je 38½, 86 je 39, 87 je 39½, 88 je 40, 89 je 40½, 90 je 41, 91 je 41½, 92 je 42, 93 je 42½, 94 je 43, 95 je 43½, 96 je 44, 97 je 44½, 98 je 45, 99 je 45½, 100 je 46, 101 je 46½, 102 je 47, 103 je 47½, 104 je 48, 105 je 48½, 106 je 49, 107 je 49½, 108 je 50, 109 je 50½, 110 je 51, 111 je 51½, 112 je 52, 113 je 52½, 114 je 53, 115 je 53½, 116 je 54, 117 je 54½, 118 je 55, 119 je 55½, 120 je 56, 121 je 56½, 122 je 57, 123 je 57½, 124 je 58, 125 je 58½, 126 je 59, 127 je 59½, 128 je 60, 129 je 60½, 130 je 61, 131 je 61½, 132 je 62, 133 je 62½, 134 je 63, 135 je 63½, 136 je 64, 137 je 64½, 138 je 65, 139 je 65½, 140 je 66, 141 je 66½, 142 je 67, 143 je 67½, 144 je 68, 145 je 68½, 146 je 69, 147 je 69½, 148 je 70, 149 je 70½, 150 je 71, 151 je 71½, 152 je 72, 153 je 72½, 154 je 73, 155 je 73½, 156 je 74, 157 je 74½, 158 je 75, 159 je 75½, 160 je 76, 161 je 76½, 162 je 77, 163 je 77½, 164 je 78, 165 je 78½, 166 je 79, 167 je 79½, 168 je 80, 169 je 80½, 170 je 81, 171 je 81½, 172 je 82, 173 je 82½, 174 je 83, 175 je 83½, 176 je 84, 177 je 84½, 178 je 85, 179 je 85½, 180 je 86, 181 je 86½, 182 je 87, 183 je 87½, 184 je 88, 185 je 88½, 186 je 89, 187 je 89½, 188 je 90, 189 je 90½, 190 je 91, 191 je 91½, 192 je 92, 193 je 92½, 194 je 93, 195 je 93½, 196 je 94, 197 je 94½, 198 je 95, 199 je 95½, 200 je 96, 201 je 96½, 202 je 97, 203 je 97½, 204 je 98, 205 je 98½, 206 je 99, 207 je 99½, 208 je 100, 209 je 100½, 210 je 101, 211 je 101½, 212 je 102, 213 je 102½, 214 je 103, 215 je 103½, 216 je 104, 217 je 104½, 218 je 105, 219 je 105½, 220 je 106, 221 je 106½, 222 je 107, 223 je 107½, 224 je 108, 225 je 108½, 226 je 109, 227 je 109½, 228 je 110, 229 je 110½, 230 je 111, 231 je 111½, 232 je 112, 233 je 112½, 234 je 113, 235 je 113½, 236 je 114, 237 je 114½, 238 je 115, 239 je 115½, 240 je 116, 241 je 116½, 242 je 117, 243 je 117½, 244 je 118, 245 je 118½, 246 je 119, 247 je 119½, 248 je 120, 249 je 120½, 250 je 121, 251 je 121½, 252 je 122, 253 je 122½, 254 je 123, 255 je 123½, 256 je 124, 257 je 124½, 258 je 125, 259 je 125½, 260 je 126, 261 je 126½, 262 je 127, 263 je 127½, 264 je 128, 265 je 128½, 266 je 129, 267 je 129½, 268 je 130, 269 je 130½, 270 je 131, 271 je 131½, 272 je 132, 273 je 132½, 274 je 133, 275 je 133½, 276 je 134, 277 je 134½, 278 je 135, 279 je 135½, 280 je 136, 281 je 136½, 282 je 137, 283 je 137½, 284 je 138, 285 je 138½, 286 je 139, 287 je 139½, 288 je 140, 289 je 140½, 290 je 141, 291 je 141½, 292 je 142, 293 je 142½, 294 je 143, 295 je 143½, 296 je 144, 297 je 144½, 298 je 145, 299 je 145½, 300 je 146, 301 je 146½, 302 je 147, 303 je 147½, 304 je 148, 305 je 148½, 306 je 149, 307 je 149½, 308 je 150, 309 je 150½, 310 je 151, 311 je 151½, 312 je 152, 313 je 152½, 314 je 153, 315 je 153½, 316 je 154, 317 je 154½, 318 je 155, 319 je 155½, 320 je 156, 321 je 156½, 322 je 157, 323 je 157½, 324 je 158, 325 je 158½, 326 je 159, 327 je 159½, 328 je 160, 329 je 160½, 330 je 161, 331 je 161½, 332 je 162, 333 je 162½, 334 je 163, 335 je 163½, 336 je 164, 337 je 164½, 338 je 165, 339 je 165½, 340 je 166, 341 je 166½, 342 je 167, 343 je 167½, 344 je 168, 345 je 168½, 346 je 169, 347 je 169½, 348 je 170, 349 je 170½, 350 je 171, 351 je 171½, 352 je 172, 353 je 172½, 354 je 173, 355 je 173½, 356 je 174, 357 je 174½, 358 je 175, 359 je 175½, 360 je 176, 361 je 176½, 362 je 177, 363 je 177½, 364 je 178, 365 je 178½, 366 je 179, 367 je 179½, 368 je 180, 369 je 180½, 370 je 181, 371 je 181½, 372 je 182, 373 je 182½, 374 je 183, 375 je 183½, 376 je 184, 377 je 184½, 378 je 185, 379 je 185½, 380 je 186, 381 je 186½, 382 je 187, 383 je 187½, 384 je 188, 385 je 188½, 386 je 189, 387 je 189½, 388 je 190, 389 je 190½, 390 je 191, 391 je 191½, 392 je 192, 393 je 192½, 394 je 193, 395 je 193½, 396 je 194, 397 je 194½, 398 je 195, 399 je 195½, 400 je 196, 401 je 196½, 402 je 197, 403 je 197½, 404 je 198, 405 je 198½, 406 je 199, 407 je 199½, 408 je 200, 409 je 200½, 410 je 201, 411 je 201½, 412 je 202, 413 je

Izgubljeni svet

ROMAN

Ni čuda, če je zdaj obudil ta mož s temnordečkastimi lasmi, vlijudnim glasom in neprisljelnim, iskrenim nastopom veliko pozornost ob obali močvirne južnoameriške reke, čeprav so mu veljali popolnoma nasprotni občutki. Indijanci so mu bili hvaležni, dočim so Roxtona sovražili oni, ki bi jih radi izrabljali. Za nas so imeli vsi ti doživljaji koristno posledico: lord John je izvrstno obvladal tako zvano Lingoa Geral, mešano, za kako tretjino portugalsko in za dve tretjini indijansko narečje, ki se govori povsod na Brazilskem.

Omenil sem že poprej, da je bil lord John naravnost zaljubljen v Južno Ameriko. Ni mogel drugače, nego z navdušenjem govoriti o tej velikanski deželi, in njegovo navdušenje je bilo nalezljivo: vzbujalo je pozornost in povišalo radovednost celo pri meni, čeprav nisem bil nič poučen o teh vprašanjih. Da bi vam mogel podati njegova napeta pripovedovanja! Govoril je tako vroče in tako svojevredno mešal točno resnico z nebrzdano demišljijo, da je še profesorjev suhi obraz izgubljal oni navadni, cinični, nejeverni smehljaj, če ga je poslušal. Pripovedoval nam je vso zgodovino tako kmalu preiskane močvirne reke (saj so res prepotovali prvi osvobodilci Peruja vso celino zgolj po tej vodni poti), dočim je še vedno nepoznana dežela sama in vse zaledje te, vedno se izpreminjajoče obale.

"Kaj je tam?" je rad zaklical in pokazal s prstom proti severu. "Gozd pa močvirje pa nepristopna gošča. Kdo ve, kaj je skrito tam? Pa tam, na jugu? Zopet divji močvirnat gozdovi, kjer ni bilo nikoli nobenega človeka. Od vseh strani nas obdaja samo nepoznano. Kaj smo videli razen ozkih rečnih strug? Kdo naj pove, kaj je vse mogoče v sli-

V BLAG SPOMIN

OSME OBLETNICE NEPRIČAKOVANE IN TOLIKO PREZGODNE SMRTI NAŠE ISKRENO LJUBLJENE HČERKE-SESTRE IN ZLATE MAMICE

Helen Arh Verderber

ki je za vedno zatisnila svoje milo ter blage oči ob času, ko je dala življenje sinu dne 13. septembra 1940.

Kruta smrt, zakaj odzvela si sinčku zlato mamico; kar naj rajše bi imel, spravila si v jamico.

Saj ne mine nikdar dneva, da ne bili bi v duhu tam, kjer zdaj spava Tvoje truplo kjer Tvoj dom je zdaj hladen.

Zalujoci ostali:

CLIFFORD VERDERBER, sinček; LOUIS in ROSE ARH, starši; ROSE in OLGA, sestrice; LOUIS ARH JR., brat.

Cleveland, O., 13. sept. 1948.

ni deželi? Zakaj ne bi imel stari Challenger prav?" Pri tem odkritem izzivanju se je zopet prikazoval na obrazu profesorja Summerleea navadni smehljaj, strupeno je majal z glavno in sedel v neprijetnem molku, zavil v dim svoje čedre iz rožnega lesa.

Toliko za sedaj o mojih obeh belih tovariših, katerih posebnosti in značaj, in z njihovim tudi moj, bodo nedvomno prišli na dan tekom nadaljnega razvoja te povesti. Razen tega smo pridobili še več spremeljvalcev, ki bodo nedvomno igrali važno vlogo v bodoče. Prvi izmed njih je orjaški zamorec z imenom Zambo, ki je ubogljiv kakor konj in približno tudi tako pameten. Najeli smo ga v Pari na priporočilo plovilce. Služil je, na njenih parnikih in se je tam naučil za silo lomiti angleščino.

Istotako smo se v Pari pogodili z Gomezem in Manuelom, dvema mešanecema iz gorenje dežele ob Amazonki, ki sta baš pripadala po reki s tovorom rdečega lesa. To sta temnopolta divja fanta, spretna in prožna kakor panterja. Čba sta dozdaj živela baš v onem področju gorenje Amazonke, ki smo ga namenjeni raziskovati, in to je bil tudi razlog, iz katrega ju je sprejel lord John v službo. Eden izmed njiju, Gomez, ima še posebno prednost: izvrstno govori angleški. Oba sta naša sluga, kuharja, veslača, ki sta sva bosta opravljala vse potrebno za petnajst dolarjev mesečne plače. Razen tega smo najeli še tri bolivijske Moje Indijance, ki slovijo kot najboljši ribiči in čolnarji med vsemi rodovi ob reki. Njih vodji smo nadelali priimek Moje po njegovem pokolenju, dva druga pa se zoveta Jose in Fernando. Osebe naše male karavane, ki čaka zdaj v Manaosu na navodila, da odrine slednjič na cilj, obstoji torej iz treh belih ljudi, dveh mešancev, enega zamorca in treh Indijancev.

Po dolgočasnem celotredenskem čakanju sta slednjič napočila domenjeni dan in ura. Predstavile si senčnato jedilnico v haciendi Santo-Ignacio, dve milj daleč od mesta Manaosa ob poti v notranjost dežele. Zunaj je rezka, bakreno rumena solnčna svetloba, po tleh ležijo kakor drevesa sama črne in ostro orisane sence palm. Nepremični zrak je prežet z neprestanim brenčanjem mrčesa s tropskim mnogoglasnim zborom od nizkega brnenja čebel do visokega, ostrega piskanja moskitov. Pred verando leži majhen, lepo urejen vrt, ograjen s plotom iz kaktusov in poln cvetočega grmovja, okoli katerega poletavajo in se igrajo v vedno bolj bleščečem zraku veliki plavi metulji ter drobni kolibriji. Sedeli smo v njem okoli bambusove mize, na kateri je ležalo zapečaten pismo. Na njem so bile natečane z ostro pisavo profesorja Challengerja sledeče besede:

"Navodila za lorda Johna Roxtona in sopotnike. Odpri smete v Manaosu, dne 15-ga julija, točno ob dvanajstih opoldne."

Lord John je položil svojo uro na mizo pred seboj.

"Imamo še sedem minut časa," je rekel. "Naš profesor je zelo natančen."

Profesor Summerlee se je kislno nasmehnil in dvignil s suho roko pismo v zrak.

"Kaj pa je na tem, če odpremo takoj ali sedem minut po-

zneje?" je vprašal. "Vse to je zopet sama neumnost in sleparija, kar je, moram žal pripomniti, značilno za pisca."

"O, ne, prosim. Če že igramo, se moramo držati pravil," je odgovoril lord John. "Če vodi Challenger to igro, pa smotu po njegovem naročilu, ne bi bilo prav, če se ne bi dobesedno držali njegovih navodil."

"No, lepa reč je vse to!" je zaklical ogorčeno profesor. "Že v Londonu se mi je zdelo stvar zoprna, zdaj pa moram povedati, da je tem bolj nevšečna, čim bolj ji prihajam do dna."

Ne vem, kaj stoji v pismu, a če ne bo v njem vsaj deloma natančnih podatkov, bi se najrajši vkrcal na prvi parnik, ki odrine po reki navzdol, da še dobim "Bolivijo" v Pari. Saj imam na svetu važnejše posle, nego da bi se potikal po svetu in proučeval izjave take prisrmodne. No, Roxton, zdaj bo že vsekakor čas!"

"Čas je," je odgovoril lord John, "lahko povežete culo." Prijel je pismo in ga odprl z žepnim nožem. Dobil je iz njega zloženo polo papirja. Pozorno jo je razvil in razgrnil po mizi. Pola je bila nepopisana. Obrnil jo je. Tudi druga stran je bila bela. Ostrmeli smo pogledali v molku drug drugega, dokler ni prekinil tišine prezirljivi smeh profesorja Summerleea.

"To je odkrito priznanje," je zaklical. "Kaj hočete še? Mož torej sam prizna, da je slepar. Preostaja nam samo, da se povrtno pa razkrinkamo njegove nesramne laži."

"Morebiti nevidno črnilo?" sem ugibal.

"Mislim, da ni," je odgovoril lord Roxton, gledajoč papir proti luči. "Ne, dragi moj mladenič, kaj bi se varali. Stavim, kar hočete, da ni bilo nikoli ničesar napisano na tem papirju."

"Ali smem vstopiti?" je zagrmel na verandi neki glas.

Po razsvetljenih, od solnca še bleščečih tleh, je švignila senca čokate postave. Ta glas! Ta orjaško široka pleča! Planili smo z začudenim krikom na noge, ko se je prikazal na pragu Challenger v okroglem, otročjem slamniku s pisanim trakom, z rokami v žepih suk-nje. Cepetaje je prikorakal v platnenih čevljih pred nas, visoko dvignil glavo in je stal pred nami v luči zarečega solnca s svojo široko, košato, asirsko brado. Napol zaprta veka in izzivalne oči so kazale kakor vedno njegovo prirojeno ošabnost.

"Bojim se," je rekel in privlekel iz žepa svoj uro, "da sem za nekoliko minut prepozen. Nikakor nisem mislil, moram povedati, ko sem vam izročil to pismo, da ga boste res odprli, ker trdno sem bil

namenjen biti pri vas, še preden napočijo napovedani rok. Moje nesrečno zakasnitev sta zakrivila deloma nespreten krmar, deloma pa nagajiva sipina, kjer je obsedel parnik. Bojim se, da je imel moj kolega, profesor Summerlee, priliko me obkroževati."

"Moram povedati, sir," je rekel lord John z dokaj resnim glasom, "da pomeni vaš prihod

za nas znatno olajšanje. Mislim sem že, da je sojen našemu početju predčasni konec. Pa še zdaj mi nikakor ne gre v glavo, čemu vam je bilo treba tako čudno postopati."

Namesto odgovora je vstopil profesor Challenger v jedilnico, stisnil roko meni in lordu Johnu, se je žaljivo vljudno priklonil profesorju Summerleeeju in se zrušil v slamnati

—AND THE WORST IS YET TO COME
—In najhujše šele pride

Ljubi delo bolj kot svojega moža. — Mrs. Helen Moore je povedala sodniku v Clevelandu, da bolj ljubi delo kot pa svojega moža in je dobila razporočo. Kot hišna gospodinja pa Mrs. Moore lahko prime za različna dela in jako spretna tudi v zidarski stroki, kot jo vidimo na sliki.

All The Good Things
You Hear About
Schmidt's are TRUE

The good news is spreading like wild-fire! Wherever folks who know good beer get together they're saying... "The new SCHMIDT'S is the best tasting beer in town." Find out how right they are! Make that next glass of beer SCHMIDT'S for a treat you'll really enjoy!

Extra Fine
Schmidt's

DISTRIBUTOR — Paul Watral
FINEST BEVERAGE DISTRIBUTORS
Cleveland, Ohio Phone EN 2003

Razpis službe oskrbnika!

Direktorij Slov. delavskega doma

15335 Waterloo Rd. Cleveland 10, Ohio,

razpisuje službo oskrbnika Slov. Del. Doma. Oskrbnik ima mesečno plačo s prostim stanovanjem 5 sob, gorkoto in razsvetljavo. Za podrobneje informacije se lahko obrnete na predsednika direktorija.

V prvi vrsti se bo upoštevalo prošnje delničarjev. Pismene prošnje morajo biti poslane potom pošte na urad tajnika najkasneje do 15. sept.

Direktorij
Slov. delavskega doma

NAZNANILO IN ZAHVALA

S žalostnim in globoko potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt posegla v našo družino in nam odvzela preljubljenega in nikdar pozabljeno mater

Mary Majer

ki je previdna e sv. zakramenti po kratki bolezni zatisnila svoje trudne oči in mirno v Gospodu zaspala 6. avgusta 1948 v starosti 77 let.

Doma je bila iz vasi Hinje pri Žužemberku.

Po opravljeni pogrebu sv. maši v cerkvi sv. Kristine je bila položena k večnem počitku dne 10. avgusta 1948 na Kalvariji pokopališču.

Tem potom se želimo prisrčno zahvaliti Rev. Anthony Bombachu za molitve ob krsti in za spremstvo iz August F. Svetlovo pogrebne kapele in na pokopališče, za opravljeno sv. mašo in ganljive cerkvene obrede.

Našo prisrčno zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so se spomnili in našo ljubo mater obiskovali v bolezni ter vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi v teh najbolj težkih in žalostnih dneh

Ravno tako tudi prisrčno hvala vsem, ki so jo v zadnji pozdrav prišli pokropiti, vsem, ki so z nami čuli in molili ob krsti, zlasti članice podružnice št. 14 SZZ in Srca Marije, ki so prišle molit vsem, ki so se udeležili sv. maše in pogrebu.

V globoki hvalečnosti želimo izreči našo najprisrčnejšo zahvalo vsem, ki so v blag spomin pokojni krasili krsto s krasnimi venci. Enako tudi vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mirni pokoj blage duše, kakor tudi vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Nadalje naj sprejmejo našo prisrčno zahvalo društva: Podružnica št. 14 SZZ, Srca Marije in sv. Nikola za udeležbo pri zadnjem sprevedu.

In nadalje naj sprejmejo našo prisrčno zahvalo vsi, ki so nosili krsto ter je spremlili do groba in jo položili k večnemu počitku.

Prisrčno se želimo zahvaliti pogrebniemu zavodu August F. Svetek in sinu Rayu za vso prijazno postrežbo in za izvrstno vodstvo pogreba.

Preljubljena in nikdar pozabljena mati! Težko nam je pri srcu, ker Te ni več med nami. Tolaži nas le misel, da se končalo Tvoje trpljenje in odšla si k zasluženi večni počitku. Ostala nam boš vedno v sladkem spominu in v globoki žalosti nad Tvojo bridko izgubo pošiljamo prošnje k Bogu, da naj Ti bo dober plačnik in naj Ti sedaj podeli miren počitek v ameriški zemlji in večna luč naj Ti sveti.

Zalujoci ostali:

FRANK, JOHN in EDWARD, sinovi; MARY poroč. GRAMC in ANNA poroč. SEIPFRIED, hčeri.

Euclid, O. 13. sept. 1948.